

Zaczarowany Pokój

Zaczarowany Pokój.

Dawno, dawno temu, w małym miasteczku, mieszkało rodzeństwo, Łucja i Witek. Mieli po cztery lata i uwielbiali bawić się razem. Jednak czasami, podczas zabawy, zaczynali się kłócić i bić. Ich mama i tata byli zmartwieni, bo chcieli, żeby dzieci bawiły się razem w zgodzie.

Pewnego dnia, kiedy rodzice byli zajęci, Łucja i Witek postanowili zbadać strych w swoim domu. Było tam pełno zakurzonych pudeł, starych mebli i tajemniczych przedmiotów. Nagle, za dużą skrzynią, odkryli małe drzwi. Były one ozdobione złotymi gwiazdkami i miały napis: "Zaczarowany Pokój".

Iskra i Walka. Łucja i Witek, pełni ciekawości, otworzyli drzwi i weszli do środka. W środku znaleźli pokój pełen kolorowych zabawek, pluszowych misiów, książek i gier. **Ale to, co było najbardziej niezwykle, to fakt, że pokój spełniał ich najskrytsze marzenia.**

Łucja pomyślała o pięknej sukni księżniczki i nagle miała ją na sobie. Witek pragnął rycerskiej zbroi i od razu ją dostał. Byli zachwyceni! Jednak szybko odkryli, że nie mogą mieć wszystkiego naraz. Kiedy jedno z nich coś chciało, drugie musiało czekać.

- "Łucjo, daj mi teraz rycerską zbroję!" - krzyknął Witek.
- "Nie, to moja kolej!" - odpowiedziała Łucja.

Zaczęli się kłócić i bić, a pokój zaczął się zmieniać. **Zabawki zaczęły znikać, a kolory blaknąć.** Rodzeństwo zrozumiało, że muszą coś zmienić, aby pokój znów był zaczarowany.

Wewnętrzna Siła. Łucja i Witek usiedli na podłodze i zaczęli rozmawiać.

- "Witek, musimy przestać się kłócić. Ten pokój jest zaczarowany tylko wtedy, gdy bawimy się razem" - powiedziała Łucja.
- "Masz rację, Łucjo. Spróbujmy się dzielić i bawić razem" - zgodził się Witek.

Zaczęli dzielić się zabawkami i pomagać sobie nawzajem. Łucja pomogła Witekowi założyć rycerską zbroję, a Witek pomógł Łucji ułożyć piękne warkocze. Pokój znów zaczął błyszczeć, a zabawki wróciły na swoje miejsce.

Zasłużone Uznanie. Rodzeństwo spędziło w zaczarowanym pokoju całe popołudnie, bawiąc się razem i dzieląc swoimi marzeniami. Kiedy wrócili na dół, rodzice zauważyli, że coś się zmieniło.

- "Łucjo, Witku, widzę, że dzisiaj bawiliście się razem bez kłótni. Jestem z was bardzo dumna" - powiedziała mama.

- **“Tak, nauczyliśmy się, że dzielenie się i wspólna zabawa są najważniejsze”** - odpowiedziała Łucja.

Od tego dnia, Łucja i Witek zawsze pamiętali o zaklętym pokoju i o tym, jak ważne jest dzielenie się i wspólna zabawa. Dzięki temu ich dom był pełen radości i miłości.

Podkreślmy, że dzielenie się i współpraca są kluczowe w budowaniu dobrych relacji. Łucja i Witek nauczyli się, że razem mogą osiągnąć więcej i czerpać większą radość z zabawy. Dzieci mogą nauczyć się, że dzielenie się i wspólna zabawa sprawiają, że każdy czuje się szczęśliwy i kochany.